

Sygn. akt V KZ 11/14

POSTANOWIENIE

Dnia 3 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie **A. Ż.**

skazanego z art. 280 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 3 kwietnia 2014 r.,

zażalenia obrońcy skazanego

na zarządzenie Przewodniczącej Wydziału Karno - Odwoławczego Sądu
Okręgowego w P.

z dnia 14 lutego 2014 r., sygn. akt ... 3/14, o odmowie przyjęcia kasacji

postanowił:

uchylić zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Przewodnicząca Wydziału Karno – Odwoławczego Sądu Okręgowego w P., na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w związku z art. 429 § 1 k.p.k., odmówiła przyjęcia kasacji obrońcy skazanego A. Ż. z dnia 23 stycznia 2014 r., z uwagi na brak uprawnień adwokata, który ją sporządził, do wniesienia kasacji w niniejszej sprawie.

Zażalenie na to zarządzenie wniósł obrońca skazanego.

Zaskarżonemu zarządzeniu zarzucił:

1. naruszenie przepisu postępowania karnego, tzn. przepisu art. 120 § 1 k.p.k. *in fine*, poprzez jego niewłaściwe niezastosowanie w przedmiotowej sprawie polegające na braku wezwania przez Przewodniczącą do usunięcia braku formalnego kasacji w postaci niezłożenia upoważnienia do jej wniesienia i działania w postępowaniu kasacyjnym, co skutkowało przedwczesnym uznaniem przez

Przewodniczącą braku uprawnień obrońcy do wniesienia kasacji, a w dalszej konsekwencji odmową jej przyjęcia,

2. błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę zarządzenia, który miał wpływ na jego treść, polegający na uznaniu przez Przewodniczącą, że obrońca nie miał uprawnień do wniesienia kasacji w sytuacji, gdy obrońca działał na podstawie pełnomocnictwa z dnia 22 stycznia 2014 r., które omyłkowo nie zostało załączone do egzemplarza kasacji

i wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie jest zasadne. Oba podniesione w nim zarzuty są trafne.

Nie ulega wszak wątpliwości, że stosownie do treści art.120 § 1 k.p.k. jeżeli pismo nie odpowiada wymogom formalnym przewidzianym w art. 119 k.p.k. lub w przepisach szczególnych, a brak jest tego rodzaju, że pismo nie może otrzymać biegu, albo brak polega na niezłożeniu należytych opłat lub upoważnienia do podjęcia czynności procesowej, wzywa się osobę, od której pismo pochodzi, do usunięcia braku w terminie 7 dni. Stwierdzone więc zaniechanie dołączenia do kasacji wywiedzionej na rzecz skazanego A. Ż., upoważnienia adw. M. L. do jej sporządzenia i podpisania (którą – pomimo to – on przedłożył), stanowiło taki brak tego pisma procesowego, którego stwierdzenie będzie zawsze obligować organ procesowy do podjęcia czynności określonych treścią przywołanego przepisu, a więc do wezwania osoby, która to pismo sporządziła, aby usunęła ten brak w terminie 7 dni, pod rygorem uznania, tego pisma, za bezskuteczne. Stąd też zaskarżone zarządzenie wydane bez takich, uwarunkowanych wprost treścią art. 120 k.p.k., działań z pewnością rażąco naruszało tę normę. Ewidentnie miało to istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, skoro bez zaistnienia – tego uchybienia - nie mogło ono być w takiej treści w ogóle wydane.

Równocześnie dołączone do zażalenia udzielone przez skazanego pełnomocnictwo adw. M. L. do „wniesienia kasacji (...) i reprezentowania w postępowaniu kasacyjnym przed wszystkimi Sądami” (k. 494) z dnia 22 stycznia 2014 r., pozwala uznać nawet wiarygodność twierdzeń skarżącego o tym, że miał on w istocie upoważnienie do sporządzenia i podpisania na rzecz skazanego tej

kasacji, którą przedłożył, a niedołączenie do niej tego pełnomocnictwa wynikało tylko z przeoczenia, nie zaś rzeczywistego jego braku.

W tej stwierdzonej sytuacji konieczne się zatem stało uchylenie zaskarżonego zarządzenia, jako tak – co najmniej – przedwczesnego, jak i – odnośnie przywołanych wyłącznie w nim motywów - pozbawionego oparcia w obowiązujących przepisach.

Następstwem tego rozstrzygnięcia będzie potrzeba dokonania przez prezesa sądu odwoławczego, lub osobę wskazaną w art. 93 § 2 k.p.k., działań przewidzianych treścią art. 530 § 1 i 2 k.p.k., dotyczących wniesionej już przez obrońcę skazanego kasacji.

Z tych wszystkich względów postanowiono jak wyżej.